

foreslaaede Ombring i det oprindelige Udcast, er Afstemningen bleven simplere, idet der saa kun vil være at stemme, først over §§ 1, 2 og 3 samt den Ombring til Udvalgets § 3, der er foreslaaet af de to ærede Rigsdagsmænd, men som ikke er tiltraadt af Udvalget, og dernæst over, hvorvidt det Hele skal træde istedetfor Lovudkastet.

Da Ingen optog Udvalgets oprindelige Redaction af §§ 1 og 2, var denne saaledes bortfalden.

Fønger: Det har været mig særdeles behageligt at erfare, at det ærede Udvalg har sluttet sig til det Forslag, som er stillet af en anden æret Rigsdagsmand og mig, saameget mere, som jeg tør antage, at der igjennem dette Forslag er udtalt Noget, der allerede tidligere er erklæret for at være Folkethingets Villie. Det vil nemlig erindres, at det igjennem et Botum ved Finantsloven for indeværende Aar er udtrykkeligt bestemt, at Salg af Porcellainsfabrikken skulde forsøges i indeværende Finantsaar; dette har Regjeringen imidlertid ifølge Omstændighederne anseet sig for forpligtet til ikke at gjøre, og Regjeringen har i mine Dine handlet fuldkommen legalt, idet den strax efter at være kommen til Beslutning herom har forelagt nærværende Lovforslag og derved for Thinget fremsat de Grunde; hvorfor den har troet at burde afvige fra det, der igjennem Finantsloven var tilfattet, og altsaa igjennem et særegt Lovforslag har søgt sit Ansvar i den Anledning dækket. Det synes mig, at denne Fremgangsmaade ikke kan Andet end fuldkommen bifaldes; imidlertid maa jeg tilstaae, at det efter de Motiver, der ledsage Regjeringens Udcast, forekommer mig vel at være gjort indlysende, at der kan være Grunde, som tale imod, for Diebliffet at forsøge noget absolut Bortsalg af Porcellainsfabrikken, men at der dog ikke er anført tilstrækkelige Grunde for, at man ikke burde forsøge et Salg, og, at man ikke har forsøgt et saadant, som man, saafremt gode Betingelser vare at erholde, da virkelig burde have effectueret. Der har ikke været bekendtgjort Noget om, at Regjeringen ønskede at sælge Fabrikken, og der har endnu mindre været udstedt nogen Indbydelse til de Lyshavende, om at fremkomme med Tilbud,

ligesom der heller ikke har været afholdt nogen egentlig Auction. Regjeringen har formodentlig anseet sig tilstrækkeligt bekendt med Forholdene til at vide, at man ikke kunde vente noget Tilbud, som man kunde modtage, men imidlertid troer jeg dog, at den Anskuelse maa fastholdes, at man ikke kan vide Saadant med nogen tilstrækkelig Sikkerhed, før man har spurgt sig for. Det er ikke ubekendt, at Mænd have meldt sig, som virkelig ønskede at gjøre Bud paa Fabrikken; man har vistnok foreløbigt forhørt sig om, hvilke Bud der kunde ventes at ville blive gjorte, men det er dog tillige bekendt, at Folk i Regelen ikke indlade sig paa, under saadanne Omstændigheder at fremsætte deres egentlige Tilbud, de forlange Garantier for, at de, saafremt deres Tilbud synes antageligt, da virkelig ville være istand til at kjøbe for den tilbudte Priis. Nu forekommer det mig paa den anden Side, at der ikke er fremkommen Grunde, som talte mod, at Staten virkelig skilte sig ved Fabrikken, naar den kunde gjøre det paa rimelige Betingelser. Det blev allerede ved Behandlingen af Finantsloven for det løbende Finantsaar, ligesom ogsaa ved Behandlingen af Finantsloven for næste Finantsaar, fra Finantsudvalgets Side indrømmet, at dette vilde være det Hensigtsmæssigste, og ingen af de Grunde, som ellers kunne tale for denne Statsfabriks Opretholdelse, kunne her gjøre sig gjældende. Der er desuden endog faldet en Grund derfor bort, som vistnok i sin Tid kan have havt megen Vægt, nemlig, at det indenlandske Product herved bliver beskyttet, og saaledes staae der af alle de Grunde, som ere anførte, kun den Fordeelagtigheds Grund tilbage, hvorom der er Tale. At det nu er fordeelagtigt for Statskassen at stille sig ved Fabrikken, naar en rimelig Priis derfor kan opnaaes, det troer jeg, man maa indrømme, og jeg troer tillige, at man maa indrømme, at et Tidspunkt som det nuværende, hvor det netop i nogen Tid har vist sig, at Fabrikken dog kan betale sig, naar den bliver dreven med Iver, maa ansees for at være et gunstigt Tidspunkt for Statskassen til at stille sig ved Fabrikken. Man kunde gjøre den Indvending mod det stillede Forslag, at dets Hensigt muligvis vilde blive illusorisk, idet man jo ikke kan binde